

Já znám lásky pád

Karel Gott

Já ležím tu sám,
po ruce telefon mám,
srdcem se plouží stín.
Mé noci jsou zlé
a dny samý šrám,
já ptám se, jak dál, co s tím.

Já moc bych si přál
mít tak šanci jít dál,
mosty však spálil žár.
Tu bitvu jsem vzdal,
jak chudák bez vojska král
a z mé vlajky zbyl jen cár,
vázně zbyl jen cár.

Já znám lásky pád,
kdy všechno se hroutí
jak z papíru hrad
jak lodička z proutí.
Znám lásky pád,
kdy propast je blížká,
bolí to moc
a krysař už píská nám.

Můj návrat je dál
než sto světelných let,
tvůj Dior však cítím dál.
Já boj už jsem vzdal,
jsi chladná jak led,
jsem pálkami zchudlý král.

Já moc bych si přál
mít tak dnů, nocí pár,
já šeptal bych nastokrát.
Takhle nejde to dál,
kde se vzal tenhle cár,
já nepřestal mít tě rád,
mít tě stále rád.

Já znám lásky pád,
kdy boly se tříští,
má dotek můj dech
a není už příští.
Já znám lásky pád,
kdy zřítí se skála,
kde jsou ty dny,
kdy's byla šťastná i z mála
se ptám.

Často jsem zůstal sám,
ten pocit já už znám,
jen já znám lásky pád.

Já znám lásky pád,
kdy všechno se hroutí
jak z papíru hrad
jak lodička z proutí.

Znám lásky pád,
kdy propast je blízká,
bolí to moc
a krysař už píská nám.

Snad každý zná lásky pád.
Snad každý zná lásky pád,
lásky pád.
Já znám lásky pád.